

У складу са чл. 32 Пословника о раду ННВ прилажем писмено мишљење уз записник са IX редовне седнице ННВ.

Поштоване колегинице и колеге,

На почетку, желео бих да вам се извиним што сте међу материјалима ове седнице имали прилику да прочитате штуру, непотпуну, неутемељену и некохерентну изјаву мог колеге, некадашњег пословног партнера и блиског сарадника, професора др Владимира Илића, а која се тиче неакадемске преписке коју смо пре више месеци водили.

Не разумем због чега цењени професор Илић акутуелизује и подиже на овај ниво личну и, како сам већ навео, неакадемску преписку, с тим да је посебно нејасно да то ради у контексту који се тиче давања оставке на место члана комисије у коју је биран у академском својству које има.

Немилим догађајем, који се одиграо пре више месеци, а о којем сам се пред надлежним телима Факултета изјаснио, не бих се бавио ни овим путем ни овом приликом. Већ сам изразио жаљење због сосптвене несмотрене, исхитрене и неадекватне реакције, али то понављам и овим путем, с обзиром да сам приморан да поново образлажем нешто што је инцидент који сам одавно оставио иза себе сматрајући да сам својим образложењима у потпуности разјаснио читаву ситуацију. Оваква преписка никако не сме бити предмет било каквог интересовања ННВ због тога што је она била део личног односа између мене и професора Илића.

Што се тиче других навода професора др Илића, изражавам забринутост поводом догађаја које перципира као угрожавање безбедности, како његове личне, тако и безбедности његове породице, те му предлажем да се одмах обрати надлежним органима.

Континуирано поткопавање мог угледа које се наставља и на овај начин јесте нешто чиме ће се бавити судски органи. Међутим, поштоване колеге, ни један орган не може аболирати онога ко дозвољава да се лична и неакадемска преписка двојице угледних професора, колега, некада пријатеља и пословних партнера, овековечи у службеним документима и тиме допусти могућност каљања угледа инситутице каква је Филозофски факултет. Институција која је одувек била расадник интелигенције и најумнијих умова одога друштва, не може бити полигон за решавање личних размирица, макар се оне тицале ваннаставне и ваннаучне дискусије о личном и професионалном квалитету запослених, којих је свакако бивало.

У Београду, 22.12.2016.

Проф. др Владимир Вулетић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИЈЕМНИК 23.12.2016		
Орг. јед.	Број	Прилог
	2689/1	—